

چهارشنبه 26 آبان 1395-16 صفر 1437-16 نوامبر 2016

آزادی سوسنگرد پس از يك سال محاصره (1359 ش)...

آزادی سوسنگرد پس از يك سال محاصره (1359 ش)

سوسنگرد در چنین روزی در سال 1359 هـ ش از اشغال نیروهای رژیم بعثی به دست پرتوان رزمندگان اسلام آزاد شد. این پیروزی بزرگ نتیجه قطعی همکاری و هماهنگی نزدیک بین نیروهای ارتشی و مردمی بود. سوسنگرد، نامی آشنا و حماسه ساز و حادثه‌ای شورانگیز از حماسه‌های بلند دفاع مقدس ماست. سوسنگرد مرکز دشت آزادگان در غرب اهواز و در 65 کیلومتری آن واقع شده است. رود کرخه از شمال شهر و شعبه‌ای از آن به نام نیسان از درون شهر از شمال به جنوب می‌گذرد. مردم سوسنگرد عموماً از شیعیان عرب زبان خوزستان و دارای سابقه‌ای درخشان در دفاع از کشور ایران بویژه در جنگ اول جهانی در مقابله با سربازان و نیروهای انگلیس و تحت زعامت علمای بزرگ وقت دارند. در نخستین روزهای حمله عراق به ایران اسلامی، نیروهای عراقی از مرز چزابه وارد خاک جمهوری اسلامی ایران شدند و پس از اشغال بستان به سوی سوسنگرد روی آوردند. این افراد مقاومت‌های پراکنده مدافعین محلی و رزمندگان را درهم شکستند و با عبور از سوسنگرد بطرف حمیدیه روانه شدند. اما در حمیدیه تانک‌های عراقی در گل ولای منطقه زمین‌گیر شدند. نیروهای عراقی مجدداً در اواخر آبان‌ماه سال 1359، به سوسنگرد از غرب و جنوب حمله و بالاخره شهر را محاصره کردند. پس از آن بود که مردم سوسنگرد به محاصره دشمن افتادند و این محاصره سه روز بطول انجامید. در روز سوم تعدادی از تانک‌های عراقی وارد سوسنگرد شدند و رزمندگان بشدت مقابل آنها با سلاح‌های سبک و امکاناتی اندک و ناکافی مقاومت می‌کردند. رزمندگان اسلام درحالی که نه مهماتی برای آنها مانده بود و نه حتی غذا داشتند و تعداد آنها از چند صد نفر هم تجاوز نمی‌کرد، ارتباط تلفنی آنها در روز سوم هم قطع شد. این مبارزه همچنان ادامه داشت تا اینکه حمله نیروهای خودی بسوی سوسنگرد آغاز گشت و سرانجام پس از مجاهدت‌های فراوان در چنین روزی سوسنگرد آزاد شد.

درگذشت آیت الله "مجتهد تبریزی" عالم بزرگ اسلام (1337 ق) حاج میرزا مصطفی مجتهد تبریزی از افاضل علمای تبریز است که بسیار کریم النفس و خوش خلق و دارای ذکاوت و هوش سرشار بود. میرزای مجتهد تبریزی در خاندانی فاضل و عالم پرور به دنیا آمد. وی در فقه، اصول، نجوم، ریاضیات، شعر و ادب تبحر داشت و کمال او بر همگان آشکار بود. در ابتدا به تحصیل مقدمات پرداخت و سپس در نجف اشرف از درس آخوند خراسانی، شیخ الشریعه‌ای اصفهانی، سید محمد کاظم یزدی و دیگر بزرگان استفاده کرد. العروص، حاشیه‌ی کفایة‌الاصول و اللباس المشکوک از جمله تالیفات ایشان است

مرگ "خسرو انوشیروان" پادشاه معروف سلسله ساسانی (579 م) خسرو اول معروف به انوشیروان یعنی روان جاودان و بی‌مرگ به عنوان یکی از مشهورترین و بزرگترین پادشاهان سلسله پادشاهی ساسانی، پس از مرگ پدرش قباد اول در سال 531 م بر تخت سلطنت نشست. انوشیروان پس از به دست گرفتن قدرت، در ابتدا وضعیت مالیات‌ها را سر و سامان بخشید و آرامش نسبی را در جامعه ایجاد کرد. سپس به اصلاح امور لشکری پرداخت و برای این‌که قدرت خاندان‌های بزرگ شاهی را محدود سازد، طبقه جدیدی از رجال را با عنوان بزرگان شکل داد و بدین وسیله خاندان‌های پیشین را تضعیف نمود. انوشیروان در دوران طولانی سلطنت خود، جنگ‌های متعددی با رومیان و برخی همسایگان خود انجام داد و با فتح سرزمین‌های پهناور، قلمرو حکومتی خود را از رود سیند در شبه قاره هند تا دریای سرخ در غرب شبه‌جزیره عربستان وسعت بخشید. اگرچه انوشیروان را پادشاهی دادگر، دانش‌دوست و دوست‌دار فلسفه و حکمت نامیده‌اند. و در بعضی از تواریخ از او به عنوان "شاه عادل" یاد می‌شود اما وی نیز مانند بیشتر پادشاهان در ظلم و ستم نسبت به اطرافیان و مردم جامعه خود کوتاهی نکرد. خسرو در زمان پادشاهی خود چندین بار با رومیان جنگید و علی‌رغم پیروزی‌هایی که به دست آورد، در نهایت در آخرین جنگ، شکست خورد. از این رو از امپراتور روم تقاضای صلح کرد ولی در حین عقد قرارداد و بررسی شرایط صلح، پس از 48 سال سلطنت، در شانزدهم نوامبر 579 م درگذشت. شکست خسرو ناشی از شرایط و اوضاع به وجود آمده از جنبش مزدک بود که شیرازه سلطنت او را سست کرد و قوانین مملکتی، اوضاع اجتماعی و فرهنگ کشور را بی‌ثبات و مشوش نمود. خسرو انوشیروان سرانجام پس از 48 سال سلطنت سرانجام در 16 نوامبر 579 م درگذشت. معروف‌ترین اثر به جا مانده از دوران پادشاهی انوشیروان، کاخ کسری در مدائن، نزدیک بغداد، پایتخت عراق است که ویرانه‌های آن پس از گذشت پانزده قرن، پابرجاست. لازم به ذکر است که پیامبر مکرم اسلام، حضرت محمد(ص) در زمان پادشاهی انوشیروان به دنیا آمدند و آن حضرت به هنگام مرگ پادشاه ساسانی، نه ساله بودند.